

Из дебрите на Рила и Родопите

Каквото и да каже човек за чудесата и красотите на Родопите, все ще бъде малко. Ходили сме в Родопите многократно за по няколко дни. Оpozнавали сме нови места и сме се връщали към вече посетени, превърнали се в любими. Пленяващата красота, разнообразните природни особености на Родопите и богатата история отново ни привлече към този край.

С топлите дни идват и нашите надежди и дългоочакваното екскурзионно летуване в Рила и Родопите. Цяла година с нашият приятел и водач от Велинград – Огнян Златев планирахме това летуване, което нарекохме „Из дебрите на Рила и Родопите“. Програмата беше много амбициозна, очаквахме ни изненади и приключения.

Този път екскурзионното летуване включваше две планини – Рила и Родопи и започна от хижа Христо Смирненски.

Това е прекрасна хижа, наскоро реновирана с прекрасен персонал и обслужване.

Оги, нашият водач избра за начало да изкачим първия връх на Източна Рила - връх Балабаница /2162 мнв/. Интересен и обгледен преход като за начало 5-6 ч.

За вторият ден, след закуската беше предвидено изкачване на връх Велийца /1712 мнв. първенец на Родопския Велийшко – Виденски дял. Минахме през няколко малки селца. На пръв поглед спокойни, но будещи тъга. Спокойствието не се дължи толкова на отдалечеността от забързаните градове, колкото до това, че малко по малко опустяват.

Близо до най-високата точка на върха се намира скромен паметник, отбелязващ жертвите на битката, която се е състояла тук и е белязала началото на Балканската война между Княжество България и Османската империя през 1912 година. На заслон Велийца, който е обявен за заслон номер едно за 2023 година групата направи почивка и много

снимки. Всички бяха очаровани от ремонта и обстановката на това място.

Продължихме до най-високото село на Балканите – с. Орцево, където освен невероятната панорама и гледки към Пирин, Рила и Родопите групата туристи беше посрещната от местните жители с изключително гостоприемство.

С малко тъга в сърцата си се разделихме с любезните домакини на хижа Христо Смирненски, където бяхме посрещнати като гости, но се разделихме като приятели.

Поздравления!!!

Гледката от панорамната площадка над язовир Доспат е невероятна и затова ѝ отделихме необходимото време.

„Тук пред нас се откри картина, която е изрисувана с най-богатото си въображение. Невероятни са извивките, които подобно на змия извиват снага между хълмовете в коритото на язовира“ – споделиха кюстендилските туристи на първата отбивка над язовира.

Трети и четвърти ден от програмата имаше много възможности за всички. След настаняването ни в хижа Триградски скали туристите изкачиха връх Перелик /2191мнв/ и направиха вечерна разходка в Широка лъка.

Следващият ден група туристи избра еко пътеката от Триград до с. Ягодина, където от най-високата точка, а именно върху пещерата Дяволско гърло се насладиха на страховитите гледки към ждрелото и Харамлийската пещера. Усещането е странно. Всяко природно чудо е уникално и несравнимо.... Колкото и прилагателни да наредя едно след друго ще са малко, за да се опишат красотата му, красотата на една малка частица от богатата природа. Колкото и да си чел, колкото и снимки да си гледал, не е достатъчно...просто трябва да се види, да се усети.... Даваш си сметка колко велик творец е природата и се чувстваш толкова малък и незначителен. Чувстваш се толкова запленил, че не може да си тръгнеш просто така...затваряш очи и оставяш слънчевите лъчи да измият сивотата от душата ти и да внесат радост и желание за живот... Просто стоим и гледаме...забравили за

момент дори и фотоапарата, който до преди момент използвахме така ожесточено. Сякаш вкусваш първата лъжичка от много вкусен десерт и знаеш, че следващата ще е още по - хубава. Опитваме се да запечатим тази приказка в няколко снимки, но накрая се усмихваме като си мислим, колко невъзможно е това...Всичко се мени всяка минута, а слънчевите лъчи придават нови и нови краски. Посядаме за миг, вдишваме дълбоко, сякаш се опитваме да поемем колкото можеш повече от тази красота. Усещането е приятно, просто прекрасно...Всяко природно чудо е уникално и несравнимо.... След множество от снимки продължаваме до с. Ягодина.

Екстремистите изкачиха Орлово око/1543 мнв/ с джип. Имаше желаещи, които влязоха и усетиха адреналина на Харамлийската пещера. Други направиха езда в конната база.

А вечерта хижарите от Триградски скали ни бяха подготвили изненада. Техният внук Влади с носия и гайда направи страхотен концерт – изненада за групата. Специална благодарност към тях за гостоприемството и вкусните гозби.

В хижа Триградски скали се срещнахме с наши стари приятели, туристи от Пазарджик. С оператора Евгени Попов имахме уговорка да бъде завършен филма, който той започна предишната година и остана най – интересната част, преход който ни заведе до граничната бразда с Република Гърция и началото на Триградска река над с. Кестен.

Село Кестен е едно изключително живописно и красиво кътче в необятната и омайна Родопска планина, където времето като че ли е спряло. Село Кестен е едно от забравените, сгущени в гънките на Родопска планина селца, до днес запазило самобитността си и нашия водач го бе оставил като черешката на тортата за нашето родопско приключение. Труднодостъпно, разположено в Западните Родопи, в непосредствена близост до Българо-Гръцката граница. Намира се на 1320м надморска височина. През селото минава река Кестенска, приток на река Въча. Село Кестен е едно от местата в Родопите, където човек попада в един друг, различен от обичайния свят, който ежедневно ни заобикаля. Тук липсва дори шумът на колите. Поемайки към село Кестен

и потъвайки в буйната родопска природа, човек оставя своите проблеми и тревоги някъде по пътя. Тук, човек попада във време отдавна отминало и забравено. Време, когато малките неща носеха радост на хората, когато не всичко бе слава и пари, когато завистта бе нещо непонятно. Село Кестен е подходяща дестинация за всеки, който по една или друга причина е изморен и отегчен от сивото ежедневиe, за всеки, който иска да усети вкуса на истинския живот – животът от едно време, към който все повече хора изпитват носталгия.

В село Борино затворихме кръга на нашето петдневно приключение в непознатите Родопи. Ако случайно или не се озовете там, приемоте нашия гастрономически съвет и се отбийте в местната мандра. Освен сиренето и кашкавала хората ще ви предложат и други млечни специалитети като например бръндзата, която е извара с кашкавал и е чудесно мезе за вино.

С малко тъга в сърцата си тръгнахме от Родопите. Това е място, което може да предложи на всекиго по нещо – места за отдих, красива природа, възможности за планински туризъм, легенди, както и уникални култови комплекси.

Освен красивата природа, едно от основните предимства на планината са нейните хора. Винаги готови да ти помогнат в труден момент, да те упътят и да те посрещнат не като гост, а като приятел. В това се убедихме след сърдечното ни посрещане в хижа Христо Смирненски и Триградски скали.

Истинско удоволствие беше да се видят на едно място толкова много позитивни и щастливи хора.

Разделихме се с нашия водач Оги, който ни обгрижи пет дни и оператора Евгени Попов и си обещахме до нови срещи. Умишлено си оставихме още места, на които да ни заведат.

„Голямото гостоприемство и чудесната природа ни кара да се върнем отново по тези красиви места. Има нещо странно в този край. Привлича като магнит, така че когато си тръгвате ви остава едно съжаление в душата. Може би приказките на хората, може би тяхната откритост и сърдечност са част от това чувство. Никъде, ама наистина никъде не сме срещали

такива хора. Когато отидете в Родопска планина помислете, че сте дошли на края на света! Защото е прелестно, защото изобилства от девствена красота и история. Отпечатъците на времето са напластени по стените на къщите, сезоните шепнат през звуците и езика на птиците, знаците от траките... ” - признаха впечатлените туристи от Кюстендил.

Специална благодарност от цялата група на нашия водач Оги, който освен, че ни направи този невероятен маршрут, но и през цялото време ни опазва от прииждащите бури. С неговите безпогрешни метеорологични прогнози минахме между капките през всичките дни и осъществихме цялата програма.

В края на нашето приключение се почувствахме не изморени, а напротив – заредени с енергия от приятните емоции.

Който се е разходил из България, се е уверил, че страната ни е красива. Но който е видял Родопите, е сигурен: България е неземно красива! Вековни гори, чист въздух и бистри като сълза извори са само част от пейзажа, на който се наситиха сетивата ни на екскурзионното ни летуване в „Из дебрите на Рила и Родопите“, организирано от туристическо дружество „Осогово“ гр. Кюстендил.

Тръгваме си с приповдигнато настроение, като отнасяме с нас частица от тази красота. Родопите са усещане. Емоция. Ако веднъж успееш да видиш красотата на тази планина, винаги ще се връщаш към нея. За нас Родопите са като уютен дом, който ни дава усещане за спокойствие, хармония и свобода.

Те стават спомените и надеждата, че пак ще се видим! Това беше едно вълшебно пътуване в друго измерение, където се докоснахме до магията на Родопите. Можем само да възкликнем:

„Заслужаваше си!!!“

Автор: Силвия Михова-секретар ТД „Осогово“ гр. Кюстендил